

Andere partij in de procedure: Hof van Justitie van de Europese Unie

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Tiende kamer) heeft de hogere voorziening bij beschikking van 5 juli 2017 afgewezen en beslist dat rekwirante haar eigen kosten zal dragen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italië) op 5 april 2017 — Demarchi Gino S.a.s./Ministero della Giustizia

(Zaak C-177/17)

(2017/C 277/30)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Demarchi Gino S.a.s.

Verwerende partij: Ministero della Giustizia

Prejudiciële vraag

Staat het beginsel dat eenieder er recht op heeft dat zijn zaak binnen een redelijke termijn door een onpartijdig gerecht wordt behandeld, zoals verankerd in artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en in artikel 6, lid 1, EVRM, dat in het recht van de Unie is neergelegd in artikel 6, lid 3, [VEU], gelezen in samenhang met het beginsel dat voortvloeit uit artikel 67 VWEU, volgens hetwelk de Unie een gemeenschappelijke ruimte van recht tot stand brengt waarin de grondrechten worden geëerbiedigd, alsook met het beginsel dat voortvloeit uit de artikelen 81 en 82 VWEU, dat de Unie een justitiële samenwerking ontwikkelt in burgerlijke en strafrechtelijke zaken met grensoverschrijdende gevolgen, die is gebaseerd op het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen en van beslissingen in buitengerechtelijke zaken, in de weg aan een nationale regeling als de Italiaanse regeling die is vervat in artikel 5 sexies van wet nr. 89/2001, die partijen van wie is erkend dat de Italiaanse Staat hun een „billijke vergoeding” wegens de onredelijke duur van gerechtelijke procedures is verschuldigd, verplicht een reeks voorwaarden te vervullen om betaling daarvan te verkrijgen, alsook het verstrijken van de in artikel 5 sexies, lid 5, van wet nr. 89/2001 bedoelde termijn af te wachten, zonder dat zij in de tussentijd een gerechtelijke executievordering kunnen instellen, en zonder dat zij nadien vergoeding kunnen vorderen van de schade die zij hebben geleden wegens de late betaling, ook wanneer de „billijke vergoeding” is toegekend wegens de onredelijke duur van een burgerrechtelijke procedure met grensoverschrijdende gevolgen of in elk geval in een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de Europese Unie valt en/of in een aangelegenheid waarvoor de Europese Unie in de wederzijdse erkenning van gerechtelijke titels voorziet?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italië) op 5 april 2017 — Graziano Garavaldi/Ministero della Giustizia

(Zaak C-178/17)

(2017/C 277/31)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Graziano Garavaldi

Verwerende partij: Ministero della Giustizia

Prejudiciële vraag

Staat het beginsel dat eenieder er recht op heeft dat zijn zaak binnen een redelijke termijn door een onpartijdig gerecht wordt behandeld, zoals verankerd in artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en in artikel 6, lid 1, EVRM, dat in het recht van de Unie is neergelegd in artikel 6, lid 3, [VEU], gelezen in samenhang met het beginsel dat voortvloeit uit artikel 67 VWEU, volgens hetwelk de Unie een gemeenschappelijke ruimte van recht tot stand brengt waarin de grondrechten worden geëerbiedigd, alsook met het beginsel dat voortvloeit uit de artikelen 81 en 82 VWEU, dat de Unie een justitiële samenwerking ontwikkelt in burgerlijke en strafrechtelijke zaken met grensoverschrijdende gevolgen, die is gebaseerd op het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen en van beslissingen in buitengerechtelijke zaken, in de weg aan een nationale regeling als de Italiaanse regeling die is vervat in artikel 5 sexies van wet nr. 89/2001, die partijen van wie is erkend dat de Italiaanse Staat hun een „billijke vergoeding” wegens de onredelijke duur van gerechtelijke procedures is verschuldigd, verplicht een reeks voorwaarden te vervullen om betaling daarvan te verkrijgen, alsook het verstrijken van de in artikel 5 sexies, lid 5, van wet nr. 89/2001 bedoelde termijn af te wachten, zonder dat zij in de tussentijd een gerechtelijke executievordering kunnen instellen, en zonder dat zij nadien vergoeding kunnen vorderen van de schade die zij hebben geleden wegens de late betaling, ook wanneer de „billijke vergoeding” is toegekend wegens de onredelijke duur van een burgerrechtelijke procedure met grensoverschrijdende gevolgen of in elk geval in een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de Europese Unie valt en/of in een aangelegenheid waarvoor de Europese Unie in de wederzijdse erkenning van gerechtelijke titels voorziet?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Italië) op 21 april 2017 — Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Zaak C-207/17)

(2017/C 277/32)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Rotho Blaas Srl

Verwerende partij: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn verordening (EG) nr. 91/2009 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China ⁽¹⁾, uitvoeringsverordening (EU) nr. 924/2012 tot wijziging van verordening (EG) nr. 91/2009 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China ⁽²⁾, en uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/519 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, zoals uitgebreid tot bepaalde soorten uit Maleisië verzonden ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Maleisië, naar aanleiding van een nieuw onderzoek bij het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van verordening (EG) nr. 1225/2009 ⁽³⁾ ongeldig, onwettig, dan wel onverenigbaar met artikel VI van de algemene overeenkomst betreffende tarieven en handel van 1994 en met het besluit van het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO van 28.7.2011?